

eller flere Kredse kan faa Flertal; men Sandsynligheden vil altid være for, at det Antal Pladser, det kan komme til at besætte, bliver meget mindre, end hvad der svarer til dets Udbredelse i Befolkningen.

Saaledes er i Virkeligheden Situationen, og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerby) vil aldeles ikke, selv om han sørger for, at Kredsen ere matematisk lige store, selv om man lægger Vælgertallet til Grund og siger, at der skal være lige mange Vælgere i alle Kredsen, komme nærmere til, at Tingets Sammensætning er et Spejlbillede af Forholdene ude i Befolkningen. Men dette er jo netop det ærede Medlems Ønske, det er det, han argumenterede for: det hele var et Vrangbillede nu, men det burde være et Spejlbillede. Men et Spejlbillede kommer man kun til ved at gaa den Vej, som Højre har foreslaaet i sin Dagsorden. Det er uimodsigeligt, at derved kommer der et Spejlbillede frem; dette Forslag giver med saa stor Sandsynlighed, som overhovedet kan opnaas, en Sammensætning af dette Ting, et Styrkeforhold mellem de forskellige Partier, som svarer ganske nøje til Forholdene ude i Befolkningen, og det vil være muligt ad denne Vej at opnaa, at alt, hvad der virkelig betyder noget, har nogen Vægt ude i Befolkningen, kan faa en dertil svarende Repræsentation her i Tinget.

Jeg vil slutte med at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Jeg er ganske enig med ham i, at det ikke vilde være heldigt herhjemme at indrette Valgkredsenes saaledes, at man faar Byerne stillede op mod Landet. Men naar det ærede Medlem dertil føjer, at vi her i Rigsdagen, skønt der er saa mange Landborepræsentanter, dog ikke have forsømt Byernes Interesser, og at Byerne ikke have noget at klage over, saa vil jeg dertil sige, at om dette Spørgsmaal vil jeg selvfølgelig ikke diskutere med det ærede Medlem; thi derved er man gaaet bort fra Hovedsagen. Men det ærede Medlem vil vistnok indrømme Berettigelsen af dette, at naar visse Interesser skulle varetages, varetages de bedst af de Mænd, som til daglig Brug leve i disse Interesser. Maaske Byerne kunne — men jeg betvivler det — være glade ved den Maade, hvorpaa Landborepræsentanterne have behandlet deres Sager, men det er naturligt, at de ønske selv at være med ved Afgørelsen af deres Sager, selv at give deres Indlæg her i Rigsdagen, naar Sagerne skulle afgøres, gennem Mænd,

der arbejde med disse Interesser. Thi det ærede Medlem vil vist indrømme mig, at han ikke vil synes, at Landboernes Interesser med Sikkerhed vare vel skyttede, hvis det var Byfolk, der gjorde det, og det har jo fundet et mærkeligt Udtryk for kort Tid siden fra Landbrugsministerens Side, da den ærede Landbrugsminister i en Debat med et Medlem her i Tinget, hvor der var Tale om Organisationsforhold ude paa Landet — det var en Bymænd, der talte her, nemlig min ærede Kollega for Frederiksberg 2den Valgkreds (K. M. Klausen)

Formanden: Maa jeg bede det ærede Medlem holde sig til Sagen; det er de 3 foreliggende Forslag til Dagsorden, at Forhandlingen drejer sig om.

Ellinger: Ja, jeg vilde blot nævne dette som Svar paa, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Assens. Det er naturligt, at naar der baade skal varetages Landbo- og Byinteresser, maa der have Repræsentanter fra begge Sider, og dette vil uimodsigeligt bedst opnaas ved den Maade, vi have tilladt os at foreslaa, nemlig gennem Forholdstalsvalgmaadens Indførelse ved Hjælp af større Kredse.

De øvrige Bemærkninger, der ere fremsatte, finder jeg paa det nuværende Tidspunkt ingen Anledning til at gaa nærmere ind paa.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Jeg skal gøre en kort Bemærkning i Anledning af Udtalelser, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller). Det ærede Medlem sagde, at nu havde Konseilspræsidenten ikke nogen Undskyldning for at vente med den Sag. Jeg skal dertil sige, at jeg ønsker heller ikke at gøre Undskyldninger eller søge Undskyldning; Regeringen ønsker slet ikke at vente med denne Sag. Jeg har sat Pris paa de Erklæringer, der ere afgivne her i Dag fra de forskellige Partier, og efter disse Erklæringer mener jeg, at Tiden er kommen for Regeringen til at handle. Det ærede Medlem var saa ivrig, at han sagde, at han vilde ønske, at Konseilspræsidenten skulde handle i Dag . . . (H. L. Møller: I Morgen!) . . . Naa, i Morgen, jeg synes dog, det er bedst, at Rigsdagen gør sine Sager færdige først. Det ærede Medlems Udtalelser om mine Ord, at de ere valne og uldne og ikke utvetydige osv., synes mig at have til Grundlag et Sindelag, et